EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2014 09 15
COM(2014) 578 final

ANNEX 2 – PART 1/2

PRIEDAS

prie

Pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo

dėl Vakarų Afrikos valstybių, VAVEB bei VAEPS ir Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ekonominės partnerystės susitarimo (EPS) sudarymo

A PRIEDAS (1 dalis)

Protokolas dėl sąvokos „kilmės statusą turintys produktai“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų

TURINYS

I ANTRAŠTINĖ DALIS. Bendrosios nuostatos

Straipsniai

1. Apibrėžtys

II ANTRAŠTINĖ DALIS. Sąvokos „kilmės statusą turintys produktai“ apibrėžtis

Straipsniai

2. Bendrieji reikalavimai
3. Tik Šalyje gauti produktai
4. Pakankamai apdoroti ar perdirbti produktai
5. Nepakankamas apdorojimas ar perdirbimas
6. Medžiagų, importuotų į Europos Sąjungą be muitų, apdorojimas ar perdirbimas
7. Kilmės kumuliacija
8. Kumuliacija su kitomis šalimis, kurių produktai į Sąjungos rinką įvežami be muitų ir netaikant kvotų
9. Kvalifikacinis vienetas
10. Priedai, atsarginės dalys ir įrankiai
11. Rinkiniai
12. Neutralūs elementai
13. Apskaitos atskyrimas

III ANTRAŠTINĖ DALIS. Teritoriniai reikalavimai

Straipsniai

14. Teritoriškumo principas
15. Tiesioginis vežimas
16. Parodos

IV ANTRAŠTINĖ DALIS. Kilmės įrodymas

25. Kilmės įrodymo pateikimas
26. Importavimas dalimis
27. Atleidimas nuo reikalavimo pateikti kilmės įrodymą
28. Informacijos teikimo tvarka kumuliacijos tikslais
29. Patvirtinamieji dokumentai
30. Kilmės įrodymų ir patvirtinamųjų dokumentų saugojimas
31. Neatitikimai ir formalios klaidos
32. Eurais išreikštos sumos

V ANTRAŠTINĖ DALIS. Administracinis bendradarbiavimas

Straipsniai

33. Administracinės sąlygos, kurias turi atitikti produktai, kad jiems būtų taikomos Susitarimo nuostatos
34. Pranešimas muitinėms
35. Kiti administracinio bendradarbiavimo metodai
36. Kilmės įrodymų tikrinimas
37. Tiekėjo deklaracijos tikrinimas
38. Ginčų sprendimas
39. Sankcijos
40. Laisvosios zonos
41. Leidžiančios nukrypti nuostatos

VI ANTRAŠTINĖ DALIS. SEUTA IR MELILJA

Straipsniai

42. Specialiosios sąlygos
43. Konkrečios sąlygos

VII ANTRAŠTINĖ DALIS. Baigiamosios nuostatos

Straipsniai

44. Kilmės taisyklių peržiūra ir taikymas
45. Priedai
46. Protokolo įgyvendinimas

Straipsniai

17. Bendrieji reikalavimai

18. EUR.1 judėjimo sertifikato išdavimo tvarka

19. EUR.1 judėjimo sertifikatų išdavimas atgaline data

20. EUR.1 judėjimo sertifikato dublikato išdavimas

21. EUR.1 judėjimo sertifikatų išdavimas remiantis anksčiau išduotu ar surašytu kilmės įrodymu

22. Sąskaitos faktūros deklaracijos surašymo sąlygos

23. Patvirtintas eksportuotojas

24. Kilmės įrodymo galiojimas

47. Pereinamojo laikotarpio nuostatos, taikomos tranzitu vežamoms arba saugomoms prekėms

TURINYS

PRIEDAI

I PRIEDAS. II priedo sąrašo įvadinės pastabos

II PRIEDAS. Apdorojimo ar perdirbimo operacijų, kurias reikia atlikti su kilmės statuso neturinčiomis medžiagomis, kad pagamintas produktas įgytų kilmės statusą, sąrašas

IIa PRIEDAS. Leidžiančios nukrypti nuostatos dėl kilmės statuso neturinčių medžiagų apdorojimo arba perdirbimo operacijų, būtinų pagaminto produkto kilmės statusui suteikti, sąrašo

III PRIEDAS. Judėjimo sertifikato blankas

IV PRIEDAS. Sąskaitos faktūros deklaracija

Va PRIEDAS. Lengvatinės kilmės statusą turinčių produktų tiekėjo deklaracija

Vb PRIEDAS. Lengvatinės kilmės statuso neturinčių produktų tiekėjo deklaracija

VI PRIEDAS. Informacinis lapas

VII PRIEDAS. Prašymo taikyti leidžiančią nukrypti nuostatą blankas

VIII PRIEDAS. Užjūrio šalys ir teritorijos

IX PRIEDAS. 7 straipsnio 4 dalyje nurodyti produktai

BENDRA DEKLARACIJA dėl Andoros Kunigaikštystės

BENDRA DEKLARACIJA dėl San Marino Respublikos

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame protokole:

a) gamyba – bet koks apdorojimas ar perdirbimas, įskaitant surinkimą arba specifines operacijas;

b) medžiaga – bet kokia produktui pagaminti panaudota sudedamoji dalis, žaliava, komponentas arba detalė ir pan.;

c) produktas – gautas produktas, net jei jis skirtas vėliau naudoti kitoje gamybos operacijoje;

d) prekės – medžiagos ir produktai;

e) muitinė vertė – vertė, nustatyta pagal 1994 m. Susitarimą dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo (PPO susitarimas dėl muitinio įvertinimo);

f) *ex-works* kaina – kaina, sumokėta už produktą Europos Sąjungos arba Vakarų Afrikos gamintojui, kurio įmonėje atlikta paskutinė apdorojimo ar perdirbimo operacija, su sąlyga, kad į kainą įtraukta visų sunaudotų medžiagų vertė, atėmus visus vidaus mokesčius, kurie yra ar gali būti sugrąžinti, kai gautasis produktas yra eksportuojamas;

g) medžiagų vertė – panaudotų kilmės statuso neturinčių medžiagų muitinė vertė importo metu arba, jei ji nežinoma arba negali būti nustatyta, pirmoji galima nustatyti kaina, sumokėta už medžiagas Europos Sąjungoje arba Vakarų Afrikoje;

h) kilmės statusą turinčių medžiagų vertė – g punkte nurodytų medžiagų vertė, taikoma *mutatis mutandis*;

i) pridėtinė vertė – produktų *ex-works* kaina, atėmus medžiagų, importuotų iš trečiųjų šalių į Europos Sąjungą, AKR valstybes, kurios bent laikinai taikė ekonominės partnerystės susitarimą (EPS), arba užjūrio šalis ir teritorijas (UŠT), muitinę vertę; jei muitinė vertė nežinoma arba negali būti nustatyta, atsižvelgiama į pirmąją nustatytą kainą, sumokėtą už medžiagas Europos Sąjungoje arba Vakarų Afrikoje;

j) skirsniai ir pozicijos – skirsniai ir keturių skaitmenų pozicijos, naudojami Suderintą prekių aprašymo ir kodavimo sistemą (toliau šiame protokole – Suderinta sistema arba SS) sudarančioje nomenklatūroje;

k) priskiriama – reiškia, kad produktas arba medžiaga yra priskiriami tam tikrai pozicijai;

l) siunta – vieno eksportuotojo vienam gavėjui tuo pat metu siunčiami produktai arba produktai, siunčiami su vienu bendru transporto dokumentu, kuriame nurodytas maršrutas nuo eksportuotojo iki gavėjo, arba, jei tokio dokumento nėra, naudojant vieną bendrą sąskaitą faktūrą;

m) sąvoka „teritorijos“ apima ir teritorinius vandenis;

n) UŠT – VIII priede nurodytos užjūrio šalys ir teritorijos;

II ANTRAŠTINĖ DALIS

SĄVOKOS „KILMĖS STATUSĄ TURINTYS PRODUKTAI“ APIBRĖŽTIS

2 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Vakarų Afrikos ir Europos Sąjungos Ekonominės partnerystės susitarimo (toliau šiame protokole – Susitarimas) įgyvendinimo tikslais, Vakarų Afrikos valstybių teritorijos laikomos viena teritorija (toliau – Vakarų Afrika).

2. Susitarimo įgyvendinimo tikslais toliau nurodyti produktai laikomi Europos Sąjungos kilmės produktais:

   a) tik Europos Sąjungoje gauti produktai, kaip apibrėžta šio protokolo 3 straipsnyje;

   b) Europos Sąjungoje gauti produktai, kurių sudėtyje yra ne tik joje gautų medžiagų, jei tokios medžiagos buvo pakankamai apdorotos arba perdirbtos Europos Sąjungoje, kaip apibrėžta 4 straipsnyje.

3. Susitarimo įgyvendinimo tikslais toliau nurodyti produktai laikomi Vakarų Afrikos kilmės produktais:

   a) tik Vakarų Afrikoje gauti produktai, kaip apibrėžta šio protokolo 3 straipsnyje;

   b) Vakarų Afrikoje gauti produktai, kurių sudėtyje yra ne tik joje gautų medžiagų, jei tokios medžiagos buvo pakankamai apdorotos arba perdirbtos Vakarų Afrikoje, kaip apibrėžta 4 straipsnyje.

3 straipsnis

Tik Šalyje gauti produktai

1. Toliau nurodyti produktai laikomi gautais tik Vakarų Afrikos regione arba Europos Sąjungoje (toliau – tik Šalyje):

   a) juose atsivesti ir užauginti gyvi gyvūnai;

   b) mineraliniai produktai, išgauti iš jų žemės gelmių arba jūros dugno;

   c) juose surinkti augaliniai produktai;

   d) produktai, pagaminti iš juose užaugintų gyvų gyvūnų;

   e) i) produktai, gauti iš juose vykdomos medžioklės ar žvejybos;

      ii) akvakultūros, taip pat jūros kultūros, produktai, kai gyvūnai juose veisiami iš kiaušinėlių, lervų arba mailiaus;

   f) jūros žvejybos ir kiti produktai, išgauti iš jūros jų laivais už Europos Sąjungos arba Vakarų Afrikos valstybės teritorinių vandenų ribų;

   g) produktai, pagaminti jų žuvų perdirbimo laivuose tik iš f punkte nurodytų produktų;

   h) naudoti gaminiai, tinkami tik žaliavoms regeneruoti;

   i) juose vykdomos gamybos atliekos ir laužas;

j) produktai, išgauti iš žemės gelmių ar iš jūros dugno už jų teritorinių vandenų, jei jie turi išimtines teises naudotis šiomis žemės gelmėmis ar jūros dugnu;

k) prekės, pagamintos tik iš a–j punktuose nurodytų produktų.

2. 1 dalies f ir g punktuose vartojamos sąvokos „jų laivai“ ir „jų žuvų perdirbimo laivai“ taikomos tik laivams ir žuvų perdirbimo laivams:

a) kurie yra užregistruoti Europos Sąjungos valstybėje narėje arba Vakarų Afrikos valstybėje arba kurie yra įtraukti į jų registrus ir

b) kurie plaukioja su Europos Sąjungos valstybės narės arba Vakarų Afrikos valstybės vėliava, ir

c) kurie atitinka vieną iš šių sąlygų:

i) kurių ne mažiau kaip 50 proc. nuosavybės teisių priklauso Europos Sąjungos valstybių narių arba Vakarų Afrikos piliečiams

arba

ii) kurie priklauso bendrovėms:

– kurių registruota buveinė ir pagrindinė verslo vieta yra vienoje iš Europos Sąjungos valstybių narių arba iš Vakarų Afrikos valstybių ir

– kurių ne mažiau kaip 50 proc. priklauso Europos Sąjungos valstybei narei arba kelioms valstybėms narėms arba Vakarų Afrikos valstybei arba kelioms valstybėms, šios valstybės ar kelių šių valstybių viešiesiems subjektams arba piliečiams, ir

d) kurių įgulos nariai atitinka 3 dalies nuostatose nurodytas sąlygas.

3. Taikant 3 straipsnio 2 dalies d punktą bent 10 proc. įgulos narių turi būti Vakarų Afrikos arba Europos Sąjungos piliečiai. Europos Sąjungos arba Vakarų Afrikos prašymu šią procentinę dalį kas trejus (3) metus persvarsto Specialusis muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetas, atsižvelgdamas į tai, ar yra pakankamai kvalifikuotų Vakarų Afrikos piliečių.

4. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, Vakarų Afrikos valstybei arba valstybių grupei paprašius, šios valstybės ar valstybių grupės frachtuojami ar nuomojami laivai yra laikomi „jos laivais“ arba „jų laivais“ žvejybos veiklai šių valstybių išskirtinėje ekonominėje zonoje vykdyti, su sąlyga, kad Europos Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams buvo pateiktas išankstinis pasiūlymas ir kad laikomasi Specialiojo muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komiteto iš anksto nustatytų įgyvendinimo sąlygų. Specialusis muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetas užtikrina, kad būtų laikomasi šioje dalyje nustatytų sąlygų.

5. 2 dalyje nustatytų sąlygų gali būti laikomasi skirtingose Vakarų Afrikos valstybėse, taip pat skirtingus Ekonominės partnerystės susitarimus sudariusiose valstybėse, kurioms taikytina kumuliacija. Šiais atvejais produktai laikomi vėliavos valstybės kilmės produktais.

4 straipsnis

Pakankamai apdoroti ar perdirbti produktai

1. Taikant 2 straipsnį, produktai, kurie nėra tik Šalyje gauti produktai, laikomi pakankamai apdorotais ar perdirbtais, jei įvykdomos II priedo sąraše išdėstytos sąlygos.

2. Taikant 2 straipsnį ir neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, IIa priede nurodyti produktai gali būti laikomi pakankamai apdorotais ar perdirbtais, jei jie atitinka tame priede nustatytas sąlygas. Penkerius (5) metus nuo Susitarimo įsigaliojimo dienos, IIa priedo nuostatos taikomos tik Vakarų Afrikos eksportui, nepažeidžiant 44 straipsnio 2 dalies nuostatų.

3. 1 ir 2 dalyse minėtose sąlygose nurodomos visų produktų, kuriems taikomas šis susitarimas, apdorojimo ar perdirbimo operacijos, kurias būtina atlikti su kilmės statuso neturinčiomis medžiagomis, naudojamomis šiems produktams pagaminti, ir tos sąlygos taikomos tik tokioms medžiagoms. Todėl jeigu produktas, kuris įgijo kilmės statusą po to, kai buvo įvykdytos viename iš šiam produktui skirtų sąrašų išdėstytos sąlygos, naudojamas kitam produktui gaminti, gaminamam produktui taikomos sąlygos netaikomos jame panaudotam produktui ir į kilmės statuso neturinčias medžiagas, kurios galėjo būti panaudotos jam pagaminti, neatsižvelgiama.

4. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalies, kilmės statuso neturinčios medžiagos, kurios, vadovaujantis II ir IIa prieduose konkrečiam produktui nustatytomis sąlygomis, neturi būti naudojamos šiam produktui gaminti, vis dėlto gali būti panaudotos, jeigu:

   a) jų bendra vertė neviršija 10 proc. Europos Sąjungos produktų *ex-works* kainos ir 15 proc. – Vakarų Afrikos produktų *ex-works* kainos;

   b) taikant šią dalį neviršijamas joks sąraše nurodytas kilmės statuso neturinčių medžiagų didžiausios vertės procentinis dydis.

5. 4 dalies nuostatos netaikomos produktams, priskiriamiems Suderintos sistemos 50–63 skirsniams.

6. 1 ir 5 dalys taikomos atsižvelgiant į 5 straipsnio nuostatas.

5 straipsnis

Nepakankamas apdorojimas ar perdirbimas

1. Neatsižvelgiant į tai, ar įvykdomi 4 straipsnio reikalavimai, kilmės statusui įgyti nepakankamu produktų apdorojimu ar perdirbimu laikomos šios operacijos:

   a) operacijos, kuriomis užtikrinama, kad produktai išliktų geros būklės juos vežant ir sandėliuojant;

   b) paprastos dulkių valymo, sijojimo, rūšiavimo, klasifikavimo, derinimo (įskaitant prekių rinkinių sudarymą), plovimo, valymo, dažymo, poliravimo ir pjaustymo operacijos;

   c) oksido, alyvos, dažų ar kitokių apvalkalų nuvalymas;

   d) i) pakuočių keitimas, jų išardymas ir surinkimas;

      ii) paprastas išpilstymas į butelius, flakonus, skardines, bėrimas į maišus, dėjimas į dėklus, dėžes, kortelių ar lentelių tvirtinimas ir t. t. bei visos kitos paprastos pakavimo operacijos;

   e) ženklų, etikečių, logotipų ar kitų panašių skiriamųjų ženklų tvirtinimas ant produktų ar jų pakuočių;

f) paprastas vienos ar kelių rūšių produktų sumaišymas; cukraus sumaišymas su kita medžiaga;

g) paprastas surinkimas iš dalių, sudarant užbaigtą produktą;

h) paprastas produktų išardymas į dalis;

i) tekstilės gaminių lyginimas ar presavimas;

j) javų ir ryžių lukštenimas, dalinis ar visiškas balinimas, poliravimas ir glazūravimas;

k) cukraus dažymo ar aromatizavimo arba cukraus gabalėlių formavimo operacijos; dalinis arba visiškas cukraus kristalų malimas;

l) vaisių ir daržovių lupimas, kauliukų išėmimas ar lukštenimas;

m) galandimas, paprastas šlifavimas ar paprastas pjaustymas;

n) dviejų ar kelių operacijų, išvardytų a–m punktuose, atlikimas;

o) gyvulių skerdimas.

2. Nustatant, ar konkretaus produkto apdorojimas ar perdirbimas laikytinas nepakankamu, kaip apibrėžta 1 dalyje, atsižvelgiama į visas su tuo produktu Europos Sąjungoje arba Vakarų Afrikoje atliktas operacijas.

6 straipsnis

Medžiagų, importuotų į Europos Sąjungą be muitų, apdorojimas ar perdirbimas

1. Nepažeidžiant 2 straipsnio nuostatų, kilmės statuso neturinčios medžiagos, kurios gali būti importuotos į Europos Sąjungą be muitų, taikant konvencinius tarifus pagal didžiausio palankumo režimą, atsižvelgiant į jos bendrąjį muitų tarifą[1], laikomos Vakarų Afrikos valstybės kilmės medžiagomis, kai jos panaudojamos toje šalyje gautam produktui gaminti, jeigu toje šalyje atlikto apdorojimo ar perdirbimo mastas yra didesnis nei nurodyta 5 straipsnio 1 dalyje.

2. Pagal 1 dalį išduotuose EUR.1 judėjimo sertifikatuose (7 langelis) arba sąskaitos faktūros deklaracijose turi būti vienas iš šių įrašų:

– „Application of art. 6.1 of Protocol 1 to the WA-EU EPA“;

– „Application de l’art. 6.1 du protocole n° 1 de l'APE AO-UE“.

– „Aplicação do artigo 6.1 do Protocolo 1 do APE AO-UE“.

3. Kiekvienais metais Europos Sąjunga pateikia Specialiajam muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetui medžiagų, kurioms taikomos šio straipsnio nuostatos, sąrašą. Po pranešimo Europos Komisija skelbia sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (C serijoje), o Vakarų Afrikos valstybės jį skelbia laikydamosi savo procedūrų.

4. Šiame straipsnyje numatyta kumuliacija netaikoma medžiagoms, kurias importuojant į Europos Sąjungą mokėtini antidempingo arba kompensaciniai muitai, jeigu jos yra šalies, kuriai nustatyti minėti antidempingo arba kompensaciniai muitai, kilmės;

[1] Žr. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo priedą, taip pat tekstus, kuriais pakeistas tas reglamentas, ir kitus su juo susijusius tekstus.

7 straipsnis

Kilmės kumuliacija

1. Nepažeidžiant 2 straipsnio nuostatų, vienos iš Šalių, kitų AKR valstybių, kurios bent laikinai taikė EPS, Pietų Afrikos Respublikos arba UŠT kilmės medžiagos laikomos kitos Šalies kilmės medžiagomis, kai jos panaudojamos toje Šalyje gautam produktui gaminti, kai toje Šalyje atlikto apdorojimo ar perdirbimo mastas yra didesnis nei nurodyta 5 straipsnio 1 dalyje.

   Jeigu susijusioje Šalyje atlikto apdorojimo ar perdirbimo mastas nėra didesnis nei nustatyta 5 straipsnio 1 dalyje, gautas produktas laikomas šios Šalies kilmės tik tuo atveju, jei joje sukurta pridėtinė vertė yra didesnė už panaudotų bet kurios iš kitų šalių ar teritorijų kilmės medžiagų vertę. Priešingu atveju gautas produktas laikomas tos šalies ar teritorijos, kurios kilmės statusą turinčių medžiagų vertė sudaro didžiausią galutinio produkto vertės dalį, kilmės.

   Kitų AKR valstybių, kurios bent laikinai taikė EPS, ir UŠT medžiagų kilmė nustatoma remiantis kilmės taisyklėmis, taikomomis pagal Europos Sąjungos ir tų šalių lengvatinius susitarimus, ir laikantis 28 straipsnio nuostatų.

2. Nepažeidžiant 2 straipsnio nuostatų, apdorojimo ir perdirbimo operacijos, atliktos vienoje iš Šalių, kitose AKR valstybėse, kurios bent laikinai taikė EPS, arba UŠT laikomos atliktos kitoje Šalyje, kai vėlesnio medžiagų apdorojimo ar perdirbimo operacijų mastas yra didesnis nei 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų operacijų.

   Jeigu vienoje iš Šalių atlikto apdorojimo ar perdirbimo operacijų mastas nėra didesnis nei nustatyta 5 straipsnio 1 dalyje, gautas produktas laikomas šios Šalies kilmės tik tuo atveju, jei joje sukurta pridėtinė vertė yra didesnė už medžiagų, panaudotų bet kurioje iš minėtų šalių ar teritorijų, vertę. Priešingu atveju gautas produktas laikomas tos šalies ar teritorijos, kurios panaudotų medžiagų vertė sudaro didžiausią galutinio produkto vertės dalį, kilmės.

   Galutinio produkto kilmė nustatoma pagal šio protokolo kilmės taisykles ir 28 straipsnio nuostatas.

3. 1 ir 2 dalyje numatyta kumuliacija taikoma kitoms AKR valstybėms, kurios bent laikinai taikė EPS, ir UŠT, jei:

   a) paskirties Šalis ir visos kilmės statusą įgyti siekiančios šalys arba teritorijos yra sudariusios administracinio bendradarbiavimo susitarimą arba sutartį, kuriais užtikrinama, kad šis straipsnis būtų taikomas teisingai, ir kuriuose pateikiama nuoroda į tinkamų kilmės įrodymų naudojimą;

   b) Vakarų Afrika ir Europos Sąjunga per Europos Komisiją ir VAVEB Komisiją viena kitai teikia išsamios informacijos apie administracinio bendradarbiavimo susitarimus su kitomis šiame straipsnyje nurodytomis šalimis arba teritorijomis. Datą, nuo kurios galima taikyti šiame straipsnyje numatytą kumuliaciją šiame straipsnyje išvardytoms šalims ir teritorijoms, atitinkančiomis būtinas sąlygas, Europos Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (C serijoje), o Vakarų Afrikos valstybės – laikydamosi savo procedūrų.

4. Šiame straipsnyje numatyta kumuliacija gali būti taikoma tik po 2015 m. spalio 1 d. IX priede pateiktame sąraše išvardytiems produktams, kai tiems produktams gaminti panaudotos medžiagos turi kilmės statusą arba kai apdorojimas ar perdirbimas vykdomas kitoje AKR valstybėje, kuri bent laikinai taikė EPS.

5. Šiame straipsnyje numatyta kumuliacija netaikoma medžiagoms, kurios:

a) priskiriamos Suderintos sistemos 1604 ir 1605 pozicijoms ir kurios yra Ramiojo vandenyno valstybių, pasirašiusių EPS pagal Europos bendrijos ir Ramiojo vandenyno valstybių laikinojo partnerystės susitarimo 6 straipsnio 6 dalį, kilmės[2];

b) priskiriamos Suderintos sistemos 1604 ir 1605 pozicijoms ir kurios yra Ramiojo vandenyno valstybių, pasirašiusių EPS pagal visas visapusiško Europos Sąjungos ir AKR Ramiojo vandenyno valstybių sudaryto partnerystės susitarimo nuostatas, kilmės;

c) yra Pietų Afrikos kilmės ir kurios negali būti tiesiogiai importuojamos į Europos Sąjungą be muitų ir netaikant kvotų.

6. Kiekvienais metais Europos Sąjunga pateikia Specialiajam muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetui medžiagų, kurioms taikomos šio straipsnio 5 dalies c punkto nuostatos, sąrašą. Po pranešimo Europos Komisija skelbia sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (C serijoje), o Vakarų Afrikos valstybės jį skelbia laikydamosi savo procedūrų.

8 straipsnis

Kumuliacija su kitomis šalimis, kurių produktai į Sąjungos rinką įvežami be muitų ir netaikant kvotų

1. Nepažeidžiant 2 straipsnio nuostatų, šalių ir teritorijų kilmės medžiagos:

a) kurioms pagal Europos Sąjungos bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemą taikoma specialioji priemonė mažiausiai išsivysčiusioms šalims;

b) kurios įvežamos į Europos Sąjungos rinką be muitų ir netaikant kvotų pagal bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemos bendrąsias nuostatas,

laikomos Vakarų Afrikos valstybės kilmės medžiagomis, jei jos panaudotos toje šalyje gautam produktui gaminti.

Tokios medžiagos nebūtinai turi būti pakankamai apdorotos arba perdirbtos, jei jų apdorojimo ar perdirbimo mastas buvo didesnis nei nurodyta 5 straipsnio 1 dalyje. Jei produkto sudėtyje taip pat yra kilmės statuso neturinčių medžiagų, iš tokių medžiagų sudarytas produktas turi būti pakankamai apdorojamas ar perdirbamas, vadovaujantis 4 straipsnio nuostatomis, kad jis būtų laikomas Vakarų Afrikos kilmės produktu.

1.2. Kitų šalių arba teritorijų medžiagų kilmė nustatoma vadovaujantis kilmės taisyklėmis, kurios taikomos pagal Europos Sąjungos bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemą ir 28 straipsnio nuostatas.

1.3. Šiame straipsnyje numatyta kumuliacija netaikoma medžiagoms:

a) kurias importuojant į Europos Sąjungą mokėtini antidempingo arba kompensaciniai muitai, jeigu jos yra šalies, kuriai nustatyti minėti antidempingo arba kompensaciniai muitai, kilmės;

b) kurios priskiriamos Suderintos sistemos 3302.10 ir 3501.10 subpozicijoms;

[2] 2009 m. liepos 13 d. Tarybos sprendimas 2009/729/EB.

c) kurios priklauso Suderintos sistemos 3 skirsniui priskiriamiems tuno produktams, kuriems taikoma Europos Sąjungos bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistema;

d) kurioms pagal Europos Sąjungos bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemą muitų tarifų lengvatos panaikintos (gradavimas) arba jų taikymas sustabdytas (apsaugos sąlyga).

2. Vakarų Afrikos valstybei pranešus, nepažeidžiant 2 straipsnio nuostatų ir laikantis 2.1, 2.2 ir 5 dalių nuostatų, šalių ar teritorijų, kurioms taikomi susitarimai dėl produktų įvežimo į Sąjungos rinką be muitų ir netaikant kvotų, kilmės medžiagos laikomos Vakarų Afrikos kilmės medžiagomis. Vakarų Afrikos valstybė pranešimą Europos Sąjungai pateikia per Europos Komisiją. Kumuliacija taikoma tol, kol tenkinamos jos taikymo sąlygos. Minėtos medžiagos nebūtinai turi būti pakankamai apdorotos arba perdirbtos, jei jų apdorojimo ar perdirbimo mastas buvo didesnis nei nurodyta 5 straipsnio 1 dalyje.

2.1. Kitų šalių arba teritorijų medžiagų kilmė nustatoma vadovaujantis kilmės taisyklėmis, kurios taikomos pagal Europos Sąjungos ir šių šalių bei teritorijų lengvatinius susitarimus ir 28 straipsnio nuostatas.

2.2. Šiame straipsnyje numatyta kumuliacija netaikoma medžiagoms:

a) kurios priskiriamos Suderintos sistemos 1–24 skirsniams arba nurodytos į 1994 m. GATT/PPO susitarimą įtraukto Susitarimo dėl žemės ūkio 1 priedo 1 dalies 11 punkte pateiktame produktų sąraše;

b) kurias importuojant į Europos Sąjungą mokėtini antidempingo arba kompensaciniai muitai, jeigu jos yra šalies, kuriai nustatyti minėti antidempingo arba kompensaciniai muitai, kilmės;

c) kurioms pagal Europos Sąjungos ir trečiosios šalies laisvosios prekybos susitarimą taikomos prekybos priemonės ir apsaugos priemonės ar bet kurios kitos priemonės, draudžiančios tokių produktų patekimą į Europos Sąjungos rinką be muitų ir kvotų.

3. Kiekvienais metais Europos Sąjunga pateikia Specialiajam muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetui medžiagų ir šalių, kurioms taikomos 1 dalies nuostatos, sąrašą. Po pranešimo Europos Komisija skelbia sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (C serijoje), o Vakarų Afrikos valstybės jį skelbia laikydamosi savo procedūrų. Kiekvienais metais Vakarų Afrika praneša Specialiajam muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetui apie medžiagas, kurioms taikyta 1 ir 2 dalyse numatyta kumuliacija.

4. Pagal 1 ir 2 dalis išduotuose EUR.1 judėjimo sertifikatuose (7 langelis) arba sąskaitos faktūros deklaracijose turi būti vienas iš šių įrašų:

– „Application of art. 8.1 or 8.2 of Protocol 1 to the WA-EU EPA“;

– „Application de l’art. 8.1 ou 8.2 du Protocole n° 1 de l'APE AO-UE“;

– „Aplicação do artigo 8.1 ou 8.2 do Protocolo do APE AO-EU“.

5. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta kumuliacija gali būti taikoma tik tuo atveju, jeigu:

a) visos kilmės statusą įgyti siekiančios šalys yra sudariusios administracinio bendradarbiavimo susitarimą arba sutartį, kuriais užtikrinama, kad šis straipsnis

būtų taikomas teisingai, ir kuriuose pateikiama nuoroda į tinkamų kilmės įrodymų naudojimą;

b) Vakarų Afrikos valstybė (-ės) per Europos Komisiją teikia Europos Sąjungai išsamios informacijos apie administracinio bendradarbiavimo susitarimus su kitomis šiame straipsnyje nurodytomis šalimis arba teritorijomis. Europos Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (C serijoje) skelbia datą, kurią šiame straipsnyje minimos šalys arba teritorijos, įvykdžiusios būtinus reikalavimus, gali taikyti šiame straipsnyje numatytą kumuliaciją.

9 straipsnis

Kvalifikacinis vienetas

1. Šio protokolo nuostatoms taikyti reikalingu kvalifikaciniu vienetu laikomas produktas, kuris, klasifikuojant pagal Suderintos sistemos nomenklatūrą, laikomas baziniu vienetu.

   Todėl:

   a) kai produktas, kurį sudaro gaminių grupė arba rinkinys, pagal Suderintos sistemos taisykles priskiriamas vienai pozicijai, kvalifikacinį vienetą sudaro ta visuma;

   b) kai siuntą sudaro tam tikras skaičius vienodų produktų, priskiriamų tai pačiai Suderintos sistemos pozicijai, šio protokolo nuostatos turi būti taikomos atskirai kiekvienam produktui.

2. Jeigu pagal Suderintos sistemos 5 bendrąją taisyklę pakuotė klasifikuojama kartu su produktu, nustatant prekių kilmę ji vertinama kartu su produktu.

10 straipsnis

Priedai, atsarginės dalys ir įrankiai

Priedai, atsarginės dalys ir įrankiai, siunčiami kartu su įrenginiu, mechanizmu, aparatu ar transporto priemone, kurie yra įprastinio įrenginio dalis ir yra įskaičiuoti į jo kainą arba jiems nėra surašyta atskira sąskaita faktūra, laikomi neatskiriamais nuo to įrenginio, mechanizmo, aparato ar transporto priemonės.

11 straipsnis

Rinkiniai

Rinkiniai, kaip apibrėžta Suderintos sistemos 3 bendrojoje taisyklėje, laikomi turinčiais kilmės statusą, jei kilmės statusą turi visi juos sudarantys produktai. Tačiau jeigu rinkinį sudaro kilmės statusą turintys ir kilmės statuso neturintys produktai, visas rinkinys laikomas turinčiu kilmės statusą, jeigu kilmės statuso neturinčių produktų vertė neviršija 15 proc. rinkinio *ex-works* kainos.

12 straipsnis

Neutralūs elementai

Siekiant nustatyti, ar produktas turi kilmės statusą, nebūtina nustatyti toliau nurodytų elementų, kurie gali būti panaudoti tam produktui pagaminti, kilmės:

a) energijos ir kuro;

b) statinių ir įrenginių;

c) mechanizmų ir įrankių;

d) prekių, kurios neįtraukiamos ir kurios nėra skirtos būti įtrauktos į galutinę produkto sudėtį.

13 straipsnis

Apskaitos atskyrimas

1. Jeigu atskirai laikant kilmės statusą turinčias ir tokio statuso neturinčias pakeičiamas medžiagas patiriamos didelės išlaidos ar kyla materialinių sunkumų, suinteresuotųjų šalių raštišku prašymu muitinė gali leisti tokioms atsargoms tvarkyti taikyti vadinamąjį apskaitos atskyrimo metodą (toliau – metodas).

2. 1 dalyje nurodytas metodas taip pat taikomas kilmės statusą turinčiam ir kilmės statuso neturinčiam žaliaviniam cukrui, į kurį nepridėta aromatinių arba dažiųjų medžiagų ir kuris skirtas rafinuoti, priskiriamam Suderintos sistemos 1701 12, 1701 13, 1701 14 subpozicijoms, kuris yra fiziškai sujungtas arba sumaišytas Vakarų Afrikos valstybėje arba Europos Sąjungoje prieš jį eksportuojant, atitinkamai, į Europos Sąjungą ir į Vakarų Afrikos valstybes.

3. Šiuo metodu užtikrinama, kad bet kuriuo metu gautų produktų, kurie gali būti laikomi turinčiais Vakarų Afrikos arba Europos Sąjungos valstybių kilmės statusą, kiekis būtų toks pats, koks būtų gautas fiziškai atskyrus atsargas.

4. Muitinė gali nustatyti, kad 1 ir 2 dalyse minėtas leidimas būtų suteikiamas tik įvykdžius sąlygas, kurias ji mano esant būtinas.

5. Metodas taikomas ir jo taikymas registruojamas pagal produkto pagaminimo šalyje paprastai taikomus bendruosius apskaitos principus.

6. Metodą taikantis asmuo gali surašyti kilmės įrodymus arba, kai tinkama, prašyti, kad kilmės įrodymai būtų išduoti dėl tokio kiekio produktų, kuriuos galima laikyti turinčiais kilmės statusą. Metodą taikantis asmuo muitinės prašymu pateikia tų kiekių apskaitos ataskaitą.

7. Muitinė stebi, kaip naudojamasi leidimu, ir gali jį panaikinti, jei minėtas asmuo netinkamai juo naudojasi arba nesilaiko kurių nors kitų šiame protokole nustatytų sąlygų.

8. Taikant 1 ir 2 dalis, pakeičiamos medžiagos arba pakeičiami produktai – tos pačios rūšies, prekinės kokybės ir tų pačių techninių ir fizinių charakteristikų medžiagos arba produktai, kurių, siekiant nustatyti kilmę, neįmanoma atskirti vienų nuo kitų.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

TERITORINIAI REIKALAVIMAI

14 straipsnis

Teritoriškumo principas

1. Išskyrus atvejus, numatytus 6, 7 ir 8 straipsniuose, II antraštinėje dalyje išdėstytų kilmės statuso įgijimo sąlygų Vakarų Afrikos valstybėse arba Europos Sąjungoje turi būti laikomasi nepertraukiamai.

2. Išskyrus 6, 7 ir 8 straipsniuose numatytus atvejus, jei kilmės statusą turinčios prekės, eksportuotos iš Vakarų Afrikos arba Europos Sąjungos į kitą šalį, grąžinamos, jos laikomos neturinčiomis kilmės statuso, nebent muitinei priimtinu būdu galima įrodyti, kad:

   a) grąžinamos prekės yra tos pačios prekės, kurios buvo eksportuotos, ir

   b) su jomis nebuvo atlikta jokių operacijų, išskyrus tas, kurios yra būtinos gerai prekių būklei išsaugoti, kol jos laikomos toje šalyje arba yra eksportuojamos.

3. Kai prekės įgyja kilmės statusą pagal II antraštinės dalies sąlygas, laikoma, kad ne Europos Sąjungoje arba Vakarų Afrikoje atliktas iš Europos Sąjungos arba Vakarų Afrikos eksportuotų ir vėliau reimportuotų produktų apdorojimas ar perdirbimas neturi poveikio tam statusui, jeigu:

   a) minėti produktai yra gauti tik Europos Sąjungoje arba Vakarų Afrikoje arba jų apdorojimo ar perdirbimo operacijų, atliktų prieš jas eksportuojant, mastas yra didesnis nei 5 straipsnyje nurodytų operacijų; ir

   b) muitinei priimtinu būdu galima įrodyti, kad:

      i) ne Europos Sąjungoje arba Vakarų Afrikoje atliktas apdorojimas ar perdirbimas buvo atliktas pagal laikinojo išvežimo perdirbti ar panašias procedūras;

      ii) reimportuotos prekės yra gautos apdorojant ar perdirbant eksportuotus produktus ir

      iii) visos ne Vakarų Afrikoje arba Europos Sąjungoje patirtos sąnaudos, įskaitant panaudotų medžiagų vertę, neviršija 10 proc. galutinio produkto, kuriam prašoma suteikti kilmės statusą, *ex-works* kainos.

4. 3 dalies sąlygas atitinkančių prekių atveju, visos ne Vakarų Afrikoje arba Europos Sąjungoje patirtos sąnaudos, įskaitant panaudotų medžiagų vertę, įtraukiamos į kilmės statuso neturinčios medžiagos sąnaudas. Tuomet nustatant prekės kilmės statusą taikomos II priede nustatytos taisyklės, sudedant bendrą Europos Sąjungoje arba Vakarų Afrikoje ir už jų ribų panaudotų kilmės statuso neturinčių medžiagų vertę.

5. 3 ir 4 dalių nuostatos netaikomos produktams, kuriuos pakankamai apdorotais ar perdirbtais galima laikyti tik tuomet, kai taikomas 4 straipsnio 4 dalyje nustatytas bendrasis leistinas nuokrypis.

6. 3 ir 4 dalies nuostatos netaikomos Suderintos sistemos 50–63 skirsniams priskiriamiems produktams.

15 straipsnis

Tiesioginis vežimas

1. Susitarimu nustatytas lengvatinis režimas taikomas tik šio protokolo reikalavimus atitinkantiems produktams, kurie tiesiogiai vežami tarp Vakarų Afrikos ir Europos Sąjungos arba per kitų šalių, nurodytų 6, 7 ir 8 straipsniuose, kurioms taikoma kumuliacija, teritorijas. Tačiau vieną atskirą siuntą sudarantys produktai gali būti vežami ir, kai reikia, perkraunami arba laikinai sandėliuojami kitose teritorijose, jei tie produktai išlieka prižiūrimi tranzito ar sandėliavimo šalies muitinės ir su jais neatliekamos jokios kitos operacijos, išskyrus iškrovimą, perkrovimą ar operacijas, skirtas gerai prekių būklei išsaugoti.

Kilmės statusą turintys produktai gali būti transportuojami vamzdynais per kitą nei Vakarų Afrikos arba Europos Sąjungos teritoriją.

2. Importuojančios šalies muitinei pateikiami šie 1 dalies sąlygų įvykdymo įrodymai:

a) vienas bendras transporto dokumentas, įformintas prekėms vežti per tranzito šalį, arba

b) tranzito šalies muitinės išduotas sertifikatas, kuriame:

i) pateikiamas tikslus produktų aprašymas;

ii) nurodomos produktų iškrovimo ir perkrovimo datos ir, jei tinkama, laivų ar kitų naudotų transporto priemonių pavadinimai ir

iii) patvirtinamos sąlygos, kuriomis produktai buvo laikomi tranzito šalyje,

c) arba, jei tokie įrodymai nepateikiami, kiti patvirtinamieji dokumentai.

16 straipsnis

Parodos

1. Kilmės statusą turintiems produktams, kurie eksponavimo tikslais išsiunčiami į kitą šalį ar teritoriją, išskyrus nurodytas 6, 7 ir 8 straipsniuose, kurioms taikytina kumuliacija, ir kurie po parodos parduodami ir importuojami į Europos Sąjungą arba Vakarų Afriką, importo metu taikomos Susitarimo nuostatos, jeigu muitinei priimtinu būdu įrodoma, kad:

a) eksportuotojas išsiuntė šiuos produktus iš Vakarų Afrikos ar Europos Sąjungos į šalį, kurioje vyksta paroda, ir ten jas eksponavo;

b) tas eksportuotojas pardavė produktus ar juos perleido asmeniui Vakarų Afrikoje arba Europos Sąjungoje;

c) produktai buvo išsiųsti per parodą ar netrukus po jos tokios pat būklės, kokios buvo atsiųsti į parodą, ir

d) į parodą išsiųsti produktai nebuvo naudojami jokiems kitiems tikslams, išskyrus jų demonstravimą parodoje.

2. Kilmės įrodymas turi būti išduodamas arba surašomas pagal IV antraštinės dalies nuostatas ir įprastu būdu pateikiamas importuojančios šalies muitinei. Joje turi būti nurodomas parodos pavadinimas ir adresas. Prireikus gali būti reikalaujama pateikti papildomų dokumentų, kuriais patvirtinamos produktų eksponavimo sąlygos.

3. 1 dalis taikoma bet kokiai prekybos, pramonės, žemės ūkio ar amatų parodai, mugei ar panašiam viešam renginiui arba demonstravimui, kuris nėra privačiai organizuojamas parduotuvėse ar verslo patalpose, siekiant parduoti užsienio šalių produktus, ir kurio metu produktai lieka prižiūrimi muitinės.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

KILMĖS ĮRODYMAS

17 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Vakarų Afrikos kilmės produktams, importuojamiems į Europos Sąjungą, ir Europos Sąjungos kilmės produktams, importuojamiems į Vakarų Afriką, taikomos Susitarimo nuostatos, jei pateikiamas vienas iš šių kilmės įrodymų:

   a) EUR.1 judėjimo sertifikatas, kurio pavyzdys pateikiamas III priede;

   b) 22 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais – deklaracija (toliau – sąskaitos faktūros deklaracija), kurią eksportuotojas pateikia sąskaitoje faktūroje, pristatymo pranešime ar bet kuriame kitame komerciniame dokumente, kuriame susiję produktai apibūdinami pakankamai tiksliai, kad juos būtų galima identifikuoti; sąskaitos faktūros deklaracijos tekstas pateikiamas IV priede.

2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalį, pagal šį protokolą kilmės statusą turintiems produktams 27 straipsnyje nurodytais atvejais šio susitarimo nuostatos taikomos nereikalaujant pateikti nė vieno iš pirmiau nurodytų dokumentų.

3. Taikant šios antraštinės dalies nuostatas eksportuotojai stengiasi vartoti ir Vakarų Afrikai, ir Europos Sąjungai bendrą kalbą.

18 straipsnis

EUR.1 judėjimo sertifikato išdavimo tvarka

1. EUR.1 judėjimo sertifikatą eksportuojančios šalies muitinė išduoda eksportuotojui arba eksportuotojo atsakomybe jo įgaliotajam atstovui pateikus raštišką prašymą.

2. Šiuo tikslu eksportuotojas arba jo įgaliotasis atstovas užpildo EUR.1 judėjimo sertifikatą ir prašymo formą, kurių pavyzdžiai pateikiami II priede. Šios formos pildomos laikantis šio protokolo nuostatų. Jei formos pildomos ranka, rašoma rašalu spausdintinėmis raidėmis. Produktų aprašymas pateikiamas šiam tikslui skirtame langelyje, nepaliekant tuščių eilučių. Jeigu užpildytame langelyje lieka tuščios vietos, po paskutiniąja aprašymo eilute brėžiama horizontali linija, o tuščias plotas perbraukiamas.

3. EUR.1 judėjimo sertifikatą išduoti prašantis eksportuotojas turi būti pasirengęs EUR.1 judėjimo sertifikatą išduodančios eksportuojančios šalies muitinės reikalavimu bet kuriuo metu pateikti visus reikiamus dokumentus, įrodančius susijusių produktų kilmės statusą ir atitiktį kitiems šio protokolo reikalavimams.

4. EUR.1 judėjimo sertifikatą išduoda Europos Sąjungos valstybės narės arba Vakarų Afrikos valstybės muitinė, jei susiję produktai gali būti laikomi Europos Sąjungos, Vakarų Afrikos arba vienos iš kitų 6, 7 ir 8 straipsniuose nurodytų šalių ar teritorijų kilmės produktais, ir atitinka kitus šio protokolo reikalavimus.

5. EUR.1 judėjimo sertifikatą išduodanti muitinė imasi visų būtinų priemonių, kad patikrintų produktų kilmės statusą ir atitiktį kitiems šio protokolo reikalavimams. Šiuo tikslu muitinė turi teisę reikalauti bet kokių įrodymų ir atlikti bet kokį eksportuotojo apskaitos įrašų patikrinimą ar bet kokį kitą patikrinimą, kurį mano esant tinkamą. EUR.1 judėjimo sertifikatą išduodanti muitinė taip pat užtikrina, kad būtų tinkamai užpildytos 2 dalyje nurodytos formos. Visų pirma muitinė tikrina, ar produktų aprašymui skirta vieta užpildyta taip, kad neliktų vietos apgaulingiems papildomiems įrašams.

6. EUR.1 judėjimo sertifikato išdavimo data nurodoma sertifikato 11 langelyje.

7. Muitinė EUR.1 judėjimo sertifikatą išduoda ir pateikia eksportuotojui iš karto, kai prekės faktiškai eksportuojamos arba kai užtikrinamas jų eksportas.

19 straipsnis

EUR.1 judėjimo sertifikatų išdavimas atgaline data

1. Neatsižvelgiant į 18 straipsnio 7 dalį, išimties tvarka EUR.1 judėjimo sertifikatas gali būti išduotas jau eksportavus jame nurodytus produktus, jeigu:

   a) jis nebuvo išduotas eksporto metu dėl klaidų, neapsižiūrėjimo ar ypatingų aplinkybių arba

   b) muitinei priimtinu būdu įrodoma, kad EUR.1 judėjimo sertifikatas buvo išduotas, bet dėl techninių priežasčių nebuvo priimtas importuojant.

2. Kad įvykdytų 1 dalies reikalavimus, eksportuotojas prašyme nurodo produktų, kuriems skirtas EUR.1 judėjimo sertifikatas, eksportavimo vietą bei datą ir prašymą pagrindžia.

3. Muitinė EUR.1 judėjimo sertifikatą atgaline data gali išduoti tik patikrinusi, ar eksportuotojo prašyme pateikti duomenys atitinka kituose susijusiuose dokumentuose pateiktus duomenis.

4. Atgaline data išduodami EUR.1 judėjimo sertifikatai patvirtinami vienu iš šių įrašų:

   „ISSUED RETROSPECTIVELY“

   „DELIVRE A POSTERIORI“

   „EMITIDO A POSTERIORI“

5. 4 dalyje nurodytas patvirtinimas įrašomas judėjimo sertifikato EUR.1 langelyje „Pastabos“.

20 straipsnis

EUR.1 judėjimo sertifikato dublikato išdavimas

1. Jei EUR.1 judėjimo sertifikatas pavagiamas, pametamas ar sunaikinamas, eksportuotojas gali kreiptis į jį išdavusią muitinę, kad pagal jų turimus eksporto dokumentus būtų surašytas dublikatas.

2. Taip išduotas dublikatas patvirtinamas vienų iš šių įrašų:

   „DUPLICATE“

   „DUPLICATA“

   „SEGUNDA VIA“

3. 2 dalyje nurodytas patvirtinimas įrašomas EUR.1 judėjimo sertifikato dublikato langelyje „Pastabos“.

4. Dublikatas, kuriame nurodoma EUR.1 judėjimo sertifikato originalo išdavimo data, įsigalioja nuo tos datos.

21 straipsnis

EUR.1 judėjimo sertifikatų išdavimas remiantis anksčiau išduotu ar surašytu kilmės įrodymu

Kai kilmės statusą turintys produktai pateikiami Vakarų Afrikos valstybės arba Europos Sąjungos muitinės įstaigos priežiūrai, pirminį kilmės įrodymą turi būti galima pakeisti vienu ar daugiau EUR.1 judėjimo sertifikatų, jei norima visus šiuos produktus ar tam tikrą jų dalį išsiųsti į kitą vietą Vakarų Afrikoje ar Europos Sąjungoje. Pakaitinius EUR.1 judėjimo sertifikatus išduoda muitinės įstaiga, kurios priežiūrai pateikiami produktai, o juos tvirtina muitinė, kurios priežiūrai pateikiami minėti produktai.

22 straipsnis

Sąskaitos faktūros deklaracijos surašymo sąlygos

1. 17 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą sąskaitos faktūros deklaraciją gali surašyti:
   a) 23 straipsnyje apibrėžtas patvirtintas eksportuotojas arba
   b) bet kuris eksportuotojas dėl siuntos, sudarytos iš vienos ar daugiau pakuočių su kilmės statusą turinčiais produktais, kurių bendra vertė neviršija 6 000 EUR.
2. Sąskaitos faktūros deklaracija gali būti surašyta, jeigu atitinkami produktai gali būti laikomi Vakarų Afrikos, Europos Sąjungos arba vienos iš kitų 6, 7 ir 8 straipsniuose minimų šalių kilmės produktais ir atitinka kitus šio protokolo reikalavimus.
3. Sąskaitos faktūros deklaraciją surašantis eksportuotojas turi būti pasirengęs eksportuojančios šalies muitinės reikalavimu bet kuriuo metu pateikti visus reikiamus dokumentus, įrodančius susijusių produktų kilmės statusą ir atitiktį kitiems šio protokolo reikalavimams.
4. Eksportuotojas sąskaitos faktūros deklaraciją, kurios tekstas pateikiamas šio protokolo IV priede, atspausdina mašinėle arba kompiuteriu sąskaitoje faktūroje, pristatymo pranešime ar kuriame nors kitame komerciniame dokumente viena iš tame priede nurodytų kalbų ir laikydamasis eksportuojančios šalies nacionalinės teisės aktų. Jei deklaracija surašoma ranka, rašoma rašalu spausdintinėmis raidėmis.
5. Sąskaitos faktūros deklaraciją ranka pasirašo pats eksportuotojas. Tačiau 23 straipsnyje nurodytam patvirtintam eksportuotojui pasirašyti tokių deklaracijų nebūtina, jei jis eksportuojančios šalies muitinei pateikia raštišką įsipareigojimą prisiimti visą atsakomybę už kiekvieną sąskaitos faktūros deklaraciją, kurioje jis nurodytas, lyg jis būtų pats tokią deklaraciją pasirašęs ranka.
6. Sąskaitos faktūros deklaraciją eksportuotojas gali surašyti, kai produktai, kuriems ji skirta, yra eksportuojami arba po jų eksporto, su sąlyga, kad ji importuojančioje šalyje bus pateikta ne vėliau kaip per dvejus (2) metus po produktų, kuriems ji skirta, importo.

23 straipsnis

Patvirtintas eksportuotojas

1. Eksportuojančios šalies muitinė gali leisti, kad eksportuotojas, dažnai eksportuojantis produktus pagal Susitarimo bendradarbiavimo prekybos srityje nuostatas, muitinei priimtinu būdu pateikiantis visas garantijas, būtinas produktų kilmei patikrinti, ir užtikrinantis atitiktį kitiems šio protokolo reikalavimams, sąskaitos faktūros deklaracijas surašytų neatsižvelgdamas į susijusių produktų vertę.
2. Suteikdama patvirtinto eksportuotojo statusą muitinė gali nustatyti bet kokias sąlygas, kurias mano esant tinkamas.

3. Muitinė patvirtintam eksportuotojui suteikia muitinės leidimo numerį, kuris nurodomas sąskaitos faktūros deklaracijoje.

4. Muitinė stebi, kaip patvirtintas eksportuotojas naudojasi leidimu.

5. Leidimą muitinė gali bet kuriuo metu panaikinti. Muitinė leidimą panaikina, jei patvirtintas eksportuotojas nebeteikia 1 dalyje nurodytų garantijų, nebeatitinka 2 dalyje nurodytų sąlygų ar kitaip netinkamai naudojasi leidimu.

24 straipsnis

Kilmės įrodymo galiojimas

1. Kilmės įrodymas galioja dešimt (10) mėnesių po išdavimo eksportuojančioje šalyje ir per šį laikotarpį turi būti pateiktas importuojančios šalies muitinei.

2. Kilmės įrodymai, importuojančios šalies muitinei pateikti praėjus 1 dalyje nurodytam terminui, gali būti priimti lengvatiniam režimui taikyti, jei šie dokumentai iki nustatyto termino nebuvo pateikti dėl išimtinių aplinkybių.

3. Kitais pavėluoto pateikimo atvejais importuojančios šalies muitinė gali priimti kilmės įrodymus, jei produktai jai buvo pateikti iki minėto termino.

25 straipsnis

Kilmės įrodymo pateikimas

Kilmės įrodymai importuojančios šalies muitinei pateikiami laikantis toje šalyje nustatytos tvarkos. Muitinė gali reikalauti kilmės įrodymo vertimo. Ji taip pat gali reikalauti, kad importuotojas kartu su importo deklaracija pateiktų patvirtinimą, kad produktai atitinka Susitarimo įgyvendinimo sąlygas.

26 straipsnis

Importavimas dalimis

Jeigu, importuotojo prašymu ir importuojančios šalies muitinės nustatytomis sąlygomis, išmontuoti arba nesurinkti produktai, kaip apibrėžta Suderintos sistemos 2 bendrosios taisyklės a punkte, priskiriami Suderintos sistemos XVI ir XVII skyriams arba 7308 ir 9406 pozicijoms, yra importuojami dalimis, importuojant pirmąją siuntą muitinei pateikiamas vienas bendras tokių produktų kilmės įrodymas.

27 straipsnis

Atleidimas nuo reikalavimo pateikti kilmės įrodymą

1. Produktai, kuriuos mažais paketais fiziniai asmenys siunčia kitiems fiziniams asmenims arba kurie sudaro keleivių asmeninio bagažo dalį, laikomi turinčiais kilmės statusą ir nereikalaujama pateikti jų kilmės įrodymo, jei šie produktai nėra importuojami prekybos tikslais, yra deklaruoti kaip atitinkantys šio protokolo reikalavimus ir nėra abejonių dėl tokios deklaracijos teisingumo. Kai produktai siunčiami paštu, ši deklaracija gali būti įrašyta CN22 / CN23 muitinės deklaracijoje arba prie jos pridėtame lape.

2. Nereguliarus importas, kurį sudaro tik asmeniniam gavėjų ar keleivių arba jų šeimų naudojimui skirti produktai, nėra laikomas prekybiniu importu, jei produktų pobūdis ir kiekis akivaizdžiai rodo, kad jie nėra importuojami komerciniais tikslais.

3 Be to, bendra minėtų produktų vertė neturi būti didesnė kaip 500 EUR, kai jie siunčiami mažais paketais, arba ne didesnė kaip 1 200 EUR, kai jie sudaro keleivių asmeninio bagažo dalį.

28 straipsnis

Informacijos teikimo tvarka kumuliacijos tikslais

1. Kai taikoma 7 straipsnio 1 dalis, medžiagų iš Vakarų Afrikos, Europos Sąjungos, kitos AKR valstybės, kuri bent laikinai taikė EPS, arba UŠT kilmės statusui įrodyti pagal šį protokolą pateikiamas EUR.1 judėjimo sertifikatas arba tiekėjo deklaracija, kurios pavyzdys nurodytas šio protokolo V priedo A dalyje ir kurią pateikia Vakarų Afrikos arba Europos Sąjungos, iš kur tos medžiagos buvo atvežtos, eksportuotojas.

2. Kai taikoma 7 straipsnio 2 dalis, apdorojimui ar perdirbimui, atliktam Vakarų Afrikoje, Europos Sąjungoje, kitoje AKR valstybėje, kuri bent laikinai taikė EPS, arba UŠT įrodyti pateikiama tiekėjo deklaracija, kurios pavyzdys nurodytas šio protokolo V priedo B dalyje ir kurią pateikia Vakarų Afrikos arba Europos Sąjungos, iš kur medžiagos buvo atvežtos, eksportuotojas.

3. Kai taikoma 8 straipsnio 1 dalis, patvirtinamieji dokumentai, kuriuos reikia pateikti kilmei įrodyti, yra nustatomi pagal šalyse, kurios naudojasi bendrąja lengvatų sistema (toliau – BLS), taikytinas taisykles[3].

4. Kai taikoma 8 straipsnio 2 dalis, patvirtinamieji dokumentai, kuriuos reikia pateikti kilmei įrodyti, yra nustatomi pagal atitinkamuose susitarimuose nustatytas taisykles.

5. Dėl kiekvienos prekių siuntos tiekėjas pateikia atskirą tiekėjo deklaraciją su ta siunta susijusioje komercinėje sąskaitoje faktūroje arba tokios sąskaitos faktūros priede, arba pristatymo dokumente ar kitame su ta siunta susijusiame komerciniame dokumente, kuriame susijusios medžiagos yra aprašytos pakankamai išsamiai, kad jas būtų galima identifikuoti.

6. Tiekėjo deklaracija gali būti surašyta iš anksto atspausdintoje formoje.

7. Tiekėjo deklaraciją ranka pasirašo pats tiekėjas. Tačiau jei sąskaita faktūra arba tiekėjo deklaracija parengiama elektroniniu būdu, tiekėjo deklaracijos ranka pasirašyti nereikia, jei atsakingo tiekimo bendrovės darbuotojo tapatybė deramai nurodoma valstybės, kurioje parengta tiekėjo deklaracija, muitinei. Minėta muitinė gali nustatyti šios dalies įgyvendinimo sąlygas.

8. Tiekėjo deklaracijos teikiamos eksportuojančios šalies muitinei, kurios prašoma išduoti EUR.1 judėjimo sertifikatą.

9. Deklaraciją surašantis tiekėjas yra bet kuriuo metu pasirengęs šalies, kurioje surašoma deklaracija, muitinės prašymu pateikti dokumentus, kuriais įrodoma, kad deklaracijoje pateikta informacija yra teisinga.

10. Tiekėjo deklaracijos ir informaciniai lapai, išduoti iki šio protokolo įsigaliojimo pagal Kotonu susitarimo 1 protokolo 26 straipsnį, lieka galioti.

29 straipsnis

Patvirtinamieji dokumentai

---

[3] Žr. 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantį Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas.

18 straipsnio 3 dalyje ir 22 straipsnio 3 dalyje nurodyti dokumentai, kuriais įrodoma, kad produktai, kuriems išduotas EUR.1 judėjimo sertifikatas arba sąskaitos faktūros deklaracija, gali būti laikomi Vakarų Afrikos, Europos Sąjungos arba vienos iš kitų 6, 7 ir 8 straipsniuose minimų šalių arba teritorijų kilmės produktais ir atitinka kitus šio protokolo reikalavimus, gali būti šie:

a) tiesioginiai eksportuotojo arba tiekėjo veiklos siekiant gauti susijusias prekes įrodymai, pavyzdžiui, esantys jo apskaitos įrašuose arba vidaus buhalterijoje;

b) Vakarų Afrikoje, Europos Sąjungoje arba vienoje iš kitų 6, 7 ir 8 straipsniuose minimų šalių arba teritorijų išduoti ar surašyti dokumentai, įrodantys panaudotų medžiagų kilmės statusą, jei pagal nacionalinę teisę tokie dokumentai naudojami;

c) Vakarų Afrikoje, Europos Sąjungoje arba vienoje iš kitų 6, 7 ir 8 straipsniuose minimų šalių arba teritorijų išduoti ar surašyti dokumentai, įrodantys, kad medžiagos buvo apdorotos arba perdirbtos Vakarų Afrikoje, Europos Sąjungoje arba vienoje iš kitų 6, 7 ir 8 straipsniuose minimų šalių arba teritorijų, jei pagal nacionalinę teisę tokie dokumentai naudojami;

d) EUR.1 judėjimo sertifikatai arba sąskaitos faktūros deklaracijos, įrodančios panaudotų medžiagų kilmės statusą, pagal šį protokolą išduoti arba surašyti Vakarų Afrikos valstybėje, Europos Sąjungoje arba vienoje iš kitų 6, 7 ir 8 straipsniuose minimų šalių arba teritorijų.

30 straipsnis

Kilmės įrodymų ir patvirtinamųjų dokumentų saugojimas

1. Išduoti EUR.1 judėjimo sertifikatą prašantis eksportuotojas 18 straipsnio 3 dalyje nurodytus dokumentus saugo ne trumpiau kaip trejus (3) metus.

2. Sąskaitos faktūros deklaraciją surašantis eksportuotojas jos kopiją ir 22 straipsnio 3 dalyje nurodytus dokumentus saugo ne trumpiau kaip trejus (3) metus.

3. Deklaraciją surašantis tiekėjas ne trumpiau kaip trejus (3) metus saugo deklaracijos ir sąskaitos faktūros, pristatymo pranešimo ar bet kurio kito komercinio dokumento, prie kurio pridedama deklaracija, kopijas ir 28 straipsnio 9 dalyje nurodytus dokumentus.

4. EUR.1 judėjimo sertifikatą išduodanti eksportuojančios šalies muitinė 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą prašymo formą saugo ne trumpiau kaip trejus (3) metus.

5. Importuojančios šalies muitinė jai pateiktus EUR.1 judėjimo sertifikatus ir sąskaitos faktūros deklaracijas saugo ne trumpiau kaip trejus (3) metus.

31 straipsnis

Neatitikimai ir formalios klaidos

1. Jei nustatoma, kad yra nedidelių neatitikimų tarp kilmės įrodyme pateiktų duomenų ir duomenų, nurodytų dokumentuose, kurie muitinės įstaigai pateikiami produktų importo formalumams atlikti, kilmės įrodymas *ipso facto* netampa negaliojančiu, jeigu tinkamai nustatoma, kad jame pateikti duomenys atitinka pateiktus produktus.

2. Akivaizdžiai formalios klaidos, pavyzdžiui, korektūros klaidos kilmės įrodyme, nekeliančios abejonių dėl šio dokumento įrašų teisingumo, nėra priežastis jį atmesti.

32 straipsnis

Eurais išreikštos sumos

1. Taikant 22 straipsnio 1 dalies b punkto ir 27 straipsnio 3 dalies nuostatas tais atvejais, kai produktams sąskaitos faktūros išrašomos kita nei euras valiuta, kiekviena susijusi šalis kiekvienais metais nustato nacionalinėmis Vakarų Afrikos valstybių, Europos Sąjungos valstybių narių arba kitų 6, 7 ir 8 straipsniuose minimų šalių arba teritorijų valiutomis išreikštas sumas, lygiavertes eurais išreikštoms sumoms.

2. 22 straipsnio 1 dalies b punkto arba 27 straipsnio 3 dalies nuostatos siuntai taikomos atsižvelgiant į tą valiutą, kuri nurodyta sąskaitoje faktūroje, pagal susijusios šalies nustatytą sumą.

3. Sumos, kurios turi būti nurodytos kuria nors nacionaline valiuta, ta valiuta turi būti lygiavertės spalio mėnesio pirmąją darbo dieną eurais išreikštoms sumoms. Sumos Europos Komisijai pranešamos iki spalio 15 d. ir pradedamos taikyti nuo kitų metų sausio 1 d. Europos Komisija atitinkamas sumas praneša visoms susijusioms šalims.

4. Šalis gali suapvalinti sumą, gautą perskaičiavus eurais išreikštą sumą į jos nacionalinę valiutą, iki didesnio arba mažesnio skaičiaus. Suapvalinta suma nuo sumos, gautos perskaičiavus, negali skirtis daugiau kaip 5 proc. Šalis gali išlaikyti nepakeistą savo ekvivalentą nacionaline valiuta, atitinkantį eurais išreikštą sumą, jei 3 dalyje nurodyto metinio koregavimo metu konvertuojant tą sumą prieš jos suapvalinimą ekvivalentas nacionaline valiuta padidėja mažiau nei 15 proc. Ekvivalentas nacionaline valiuta gali būti nepakeistas, jeigu po konvertavimo jis sumažėja.

5. Europos Sąjungos arba Vakarų Afrikos prašymu Specialusis muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetas peržiūri eurais išreikštas sumas. Persvarstydamas Specialusis muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetas įvertina, ar pageidautina faktiškai išlaikyti apribojimų poveikį. Todėl jis gali nuspręsti pakoreguoti eurais išreikštas sumas.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

33 straipsnis

Administracinės sąlygos, kurias turi atitikti produktai, kad jiems būtų taikomos Susitarimo nuostatos

Pagal šio protokolo nuostatas Vakarų Afrikos ar Europos Sąjungos kilmės produktams Susitarime numatytos lengvatinės nuostatos taikomos muitinei teikiant importo deklaraciją tik su sąlyga, kad produktai eksportuoti po to, kai eksportuojanti šalis įgyvendina 34, 35 ir 46 straipsniuose nurodytas sąlygas.

Susitariančiosios Šalys teikia 34 straipsnyje nurodytą informaciją.

34 straipsnis

Pranešimas muitinėms

1. Vakarų Afrikos valstybės ir Europos Sąjungos valstybės narės per Europos Komisiją ir VAVEB Komisiją pateikia viena kitai muitinių, atsakingų už EUR.1 judėjimo

sertifikatų, sąskaitos faktūros deklaracijų ir tiekėjo deklaracijų išdavimą ir tikrinimą, adresus ir antspaudų, naudojamų muitinės įstaigose šiems sertifikatams išduoti, pavyzdžius.

EUR.1 judėjimo sertifikatai ir sąskaitos faktūros deklaracijos arba tiekėjo deklaracijos priimamos lengvatiniam režimui taikyti nuo tos dienos, kai Europos Komisija ir VAVEB Komisija gauna šią informaciją.

2. Vakarų Afrikos valstybės ir Europos Sąjungos valstybės narės nedelsdamos praneša viena kitai apie bet kokius su 1 dalyje nurodyta informacija susijusius pokyčius.

3. 1 dalyje minimos institucijos veikia atitinkamos šalies vyriausybės įgaliojimu. Už kontrolę ir tikrinimą atsakingos institucijos yra atitinkamos šalies valdžios institucijų dalis.

35 straipsnis

Kiti administracinio bendradarbiavimo metodai

1. Siekdamos užtikrinti tinkamą šio protokolo taikymą, Europos Sąjunga, Vakarų Afrika ir kitos 6, 7 ir 8 straipsniuose nurodytos šalys per atitinkamas jų muitinės administracijas užtikrina EUR.1 judėjimo sertifikatų, sąskaitos faktūros deklaracijų ir tiekėjo deklaracijų autentiškumo kontrolę bei šiuose dokumentuose pateiktos informacijos teisingumą. Be to, Vakarų Afrikos valstybės ir Europos Sąjungos valstybės narės:

   a) gavusios patikimo valdymo ir Protokolo kontrolės priežiūros atitinkamoje šalyje prašymą vykdo būtiną savitarpio administracinį bendradarbiavimą, įskaitant vizitus vietoje;

   b) pagal 36 straipsnį tikrina produktų kilmės statusą ir nustato, ar laikomasi kitų šio protokolo reikalavimų.

2 Institucijos, į kurias kreipiamasi, pateikia susijusią informaciją apie sąlygas, kurių laikantis produktas buvo pagamintas, visų pirma nurodydamos aplinkybes, kuriomis Vakarų Afrikoje, Europos Sąjungoje ir kitose 6, 7 ir 8 straipsniuose nurodytose šalyse buvo laikomasi kilmės taisyklių.

36 straipsnis

Kilmės įrodymų tikrinimas

1. Paskesni kilmės įrodymų patikrinimai atliekami remiantis rizikos analize atsitiktinės atrankos būdu arba kai importuojančios šalies muitinė turi pagrįstų abejonių dėl šių dokumentų autentiškumo, susijusių produktų kilmės statuso arba dėl atitikties kitiems šio protokolo reikalavimams.

2. Įgyvendindama 1 dalies nuostatas, importuojančios šalies muitinė eksportuojančios šalies muitinei grąžina EUR.1 judėjimo sertifikatą ir sąskaitą faktūrą, jei ji buvo pateikta, sąskaitos faktūros deklaraciją arba šių dokumentų kopijas, prireikus nurodydama prašymo atlikti patikrinimą formos arba turinio priežastis. Kartu su paskesnio patikrinimo prašymu siunčiami visi turimi dokumentai ir informacija, kuriais remiantis galima daryti prielaidą, kad kilmės įrodyme pateikta informacija yra neteisinga.

3. Patikrinimą atlieka eksportuojančios šalies muitinė. Šiuo tikslu muitinė turi teisę reikalauti bet kokių įrodymų ir atlikti bet kokį eksportuotojo apskaitos įrašų patikrinimą ar bet kokį kitą patikrinimą, kurį mano esant tinkamą.

4. Jei importuojančios šalies muitinė nusprendžia sustabdyti lengvatinio režimo taikymą susijusiems produktams tol, kol bus gauti patikrinimo rezultatai, importuotojui leidžiama produktus išleisti laikantis visų būtinų atsargumo priemonių.

5. Atlikti patikrinimą paprašiusiai muitinei apie jo rezultatus pranešama kuo greičiau. Iš minėtų rezultatų turi būti aiškiai matyti, ar dokumentai autentiški, ar susiję produktai gali būti laikomi Vakarų Afrikos, Europos Sąjungos ar vienos iš kitų 6, 7 ir 8 straipsniuose nurodytų šalių kilmės produktais ir ar jie atitinka kitus šio protokolo reikalavimus.

6. Jei esama pagrįstų abejonių ir per dešimt mėnesių po prašymo atlikti patikrinimą negaunama atsakymo arba jei atsakyme nepakanka informacijos susijusio dokumento autentiškumui ar tikrajai produktų kilmei nustatyti, prašymą pateikusi muitinė atsisako taikyti lengvatas, nebent būtų išimtinių aplinkybių.

7. Atlikdamos bendrus kilmės įrodymų tikrinimus Šalys vadovaujasi Protokolo dėl savitarpio administracinės pagalbos muitinės reikalų srityje 7 straipsniu.

37 straipsnis

Tiekėjo deklaracijos tikrinimas

1. Tiekėjo deklaracija tikrinama remiantis rizikos analize atsitiktinės atrankos būdu arba kai šalies, kurioje ši deklaracija buvo panaudota išduodant EUR.1 judėjimo sertifikatą arba surašant sąskaitos faktūros deklaraciją, muitinė turi pagrįstų abejonių dėl šio dokumento autentiškumo arba jame pateiktos informacijos teisingumo.

2. Muitinė, kuriai pateikta tiekėjo deklaracija, gali prašyti, kad valstybės, kurioje deklaracija buvo surašyta, muitinė išduotų informacinį lapą, kurio pavyzdys pateikiamas šio protokolo VI priede. Kita vertus, tvirtinančiosios institucijos, kurioms pateikta tiekėjo deklaracija, gali prašyti, kad eksportuotojas pateiktų valstybės, kurioje deklaracija buvo surašyta, muitinės išduotą informacinį lapą.

   Informacinį lapą išdavusi įstaiga saugo jo kopiją ne trumpiau kaip trejus (3) metus.

3. Atlikti patikrinimą paprašiusiai muitinei apie jo rezultatus pranešama kuo greičiau. Iš minėtų rezultatų turi būti aiškiai matyti, ar tiekėjo deklaracijoje pateikta informacija yra teisinga ir galima nustatyti, ar galima atsižvelgti į šią tiekėjo deklaraciją išduodant EUR. 1 judėjimo sertifikatą ar surašant sąskaitos faktūros deklaraciją, ir kokiu mastu į ją galima atsižvelgti.

4. Patikrinimą atlieka šalies, kurioje buvo surašyta tiekėjo deklaracija, muitinė. Šiuo tikslu ji turi teisę reikalauti bet kokių įrodymų ar atlikti bet kokį tiekėjo apskaitos įrašų patikrinimą ar bet kokį kitą patikrinimą, kurį mano esant tinkamą tiekėjo deklaracijos tikslumui patikrinti.

5. EUR.1 judėjimo sertifikatas arba sąskaitos faktūros deklaracija, išduoti arba surašyti remiantis neteisinga tiekėjo deklaracija, laikomi negaliojančiais.

38 straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Jeigu dėl šio protokolo 36 ir 37 straipsniuose numatytų patikrinimų kyla ginčų, kurių patikrinimo prašymą pateikusi muitinė ir už patikrinimo atlikimą atsakinga muitinė negali išspręsti tarpusavio sutarimu, arba kai jos nesutaria dėl šio Protokolo aiškinimo, tie ginčai perduodami Specialiajam muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetui.

2. Visais atvejais ginčai tarp importuotojo ir importuojančios šalies muitinės sprendžiami pagal tos šalies teisės aktus.

39 straipsnis

Sankcijos

Kiekvienam asmeniui, kuris, siekdamas pasinaudoti produktams suteikiamu lengvatiniu režimu, neteisingai užpildo dokumentą arba dėl kurio kaltės dokumente pateikiama neteisinga informacija, taikomos sankcijos.

40 straipsnis

Laisvosios zonos

1. Vakarų Afrika ir Europos Sąjunga imasi visų būtinų priemonių, kad produktai, kuriais prekiaujama, naudojantis kilmės įrodymu ar tiekėjo deklaracija, ir kurie transportavimo metu laikomi jų teritorijoje esančioje laisvojoje zonoje, nebūtų pakeičiami kitomis prekėmis ir su jais nebūtų atliekamos jokios operacijos, išskyrus įprastines operacijas, skirtas gerai jų būklei išsaugoti.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai Vakarų Afrikos arba Europos Sąjungos kilmės produktai, kuriems išduotas kilmės įrodymas, importuojami į laisvąją zoną ir yra apdorojami ar perdirbami, kompetentinga muitinė eksportuotojo prašymu išduoda naują EUR.1 judėjimo sertifikatą, jei atliktas apdorojimas ar perdirbimas atitinka šio protokolo nuostatas.

41 straipsnis

Leidžiančios nukrypti nuostatos

1. Specialusis muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetas (šiame straipsnyje – Komitetas) gali priimti nuo šio protokolo leidžiančias nukrypti nuostatas, jei tai grindžiama esamų pramonės šakų vystymusi ar naujų pramonės šakų kūrimu Vakarų Afrikoje. Šiuo tikslu Vakarų Afrikos valstybė prieš pateikdama prašymą Komitetui arba jo pateikimo metu praneša Europos Sąjungai ir Vakarų Afrikai apie savo prašymą pagrindžiančias priežastis pagal šio straipsnio 2 dalį. Europos Sąjunga teigiamai atsako į visus Vakarų Afrikos prašymus, kurie yra tinkamai pagrįsti pagal šį straipsnį ir kurie negali padaryti didelės žalos esamoms Europos Sąjungos pramonės šakoms.

2. Siekiant, kad Komitetas greičiau nagrinėtų prašymus dėl leidžiančių nukrypti nuostatų, Vakarų Afrikos valstybė, pagrįsdama savo prašymą, šio protokolo VII priede pateiktoje formoje pateikia kuo išsamesnės informacijos, visų pirma:

   a) galutinio produkto aprašymą;

   b) trečiosios šalies kilmės medžiagų pobūdį ir kiekį;

c) Vakarų Afrikos valstybės arba 7 straipsnyje minimų valstybių ar teritorijų kilmės medžiagų arba jose perdirbtų medžiagų pobūdį ir kiekį;

d) gamybos metodus;

e) pridėtinę vertę;

f) darbuotojų skaičių atitinkamoje įmonėje;

g) tikėtiną eksporto į Europos Sąjungą mastą;

h) kitus galimus žaliavų tiekimo šaltinius;

i) priežastis, pagrindžiančias tokios leidžiančios nukrypti nuostatos galiojimo trukmę, atsižvelgiant į pastangas rasti naujus tiekimo šaltinius;

j) kitas pastabas.

Tos pačios nuostatos taikomos galimo pratęsimo prašymams.

Komitetas gali keisti formą.

3. Nagrinėjant prašymus visų pirma atsižvelgiama į:

a) Vakarų Afrikos valstybės išsivystymo lygį ar geografinę padėtį;

b) atvejus, kai galiojančių kilmės taisyklių taikymas labai paveiktų Vakarų Afrikos valstybėje esamos pramonės galimybes tęsti eksportą į Europos Sąjungą, ypač atsižvelgiant į atvejus, kai dėl to veikla galėtų būti nutraukta;

c) konkrečius atvejus, kai galima aiškiai įrodyti, kad taikant kilmės taisykles gali būti sutrukdyta dideliu mastu investuoti į pramonę ir jei taikant nukrypti leidžiančias nuostatas, skatinančias įgyvendinti investavimo programą, šias taisykles būtų galima taikyti etapais.

4. Bet kuriuo atveju nustatoma, ar problemos negalima išspręsti taikant su kilmės kumuliacija susijusias taisykles.

5. Be to, kai prašymas taikyti leidžiančią nukrypti nuostatą susijęs su mažiausiai išsivysčiusia arba saloje esančia Vakarų Afrikos valstybe, tyrimas atliekamas jai palankiomis sąlygomis ir ypač atkreipiant dėmesį į:

a) priimamo sprendimo ekonominį ir socialinį poveikį, visų pirma poveikį užimtumui;

b) poreikį taikyti leidžiančią nukrypti nuostatą tam tikrą laikotarpį, atsižvelgiant į konkrečią susijusios Vakarų Afrikos valstybės padėtį ir jos sunkumus.

6. Nagrinėjant prašymus kiekvienu konkrečiu atveju specialiai atsižvelgiama į galimybę kilmės statusą suteikti produktams, į kurių sudėtį įeina kaimyninių besivystančių šalių arba mažiausiai išsivysčiusių ar besivystančių šalių, su kuriomis vieną ar daugiau Vakarų Afrikos valstybių sieja ypatingi ryšiai, kilmės medžiagos, jei gali būti vykdomas pakankamas administracinis bendradarbiavimas.

7. Komitetas imasi visų būtinų veiksmų, siekdamas užtikrinti, kad sprendimas būtų priimtas kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per septyniasdešimt penkias darbo dienas po to, kai Komiteto pirmininkas, atstovaujantis Europos Sąjungai, gauna prašymą. Jei per tą laikotarpį Europos Sąjunga nenurodo Vakarų Afrikos valstybėms savo pozicijos dėl prašymo, laikoma, kad prašymas priimtas.

8. a) Leidžiančios nukrypti nuostatos paprastai galioja penkerių (5) metų laikotarpį, kurį nustato Komitetas.

b) Sprendime dėl leidžiančios nukrypti nuostatos gali būti numatyta jo atnaujinimo nepriėmus naujo Komiteto sprendimo galimybė, jei Vakarų Afrikos valstybė likus trims (3) mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos pateikia įrodymų, kad ji dar negali įvykdyti šio protokolo sąlygų dėl kurių buvo priimta leidžianti nukrypti nuostata.

Jeigu dėl pratęsimo pateikiamas prieštaravimas, Komitetas nedelsdamas jį nagrinėja ir sprendžia, ar pratęsti leidžiančios nukrypti nuostatos galiojimą. Komitetas darbą tęsia, kaip nurodyta 7 dalyje. Imamasi visų būtinų priemonių, kad taikant leidžiančią nukrypti nuostatą būtų išvengta pertrūkių.

c) Jei nustatoma, kad pagrindiniai veiksniai, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas taikyti leidžiančią nukrypti nuostatą, labai pasikeitė, per a ir b punktuose nurodytus laikotarpius Komitetas gali persvarstyti leidžiančios nukrypti nuostatos suteikimo sąlygas. Baigdamas svarstymą Komitetas gali nuspręsti pakeisti savo sprendimo sąlygas, susijusias su leidžiančios nukrypti nuostatos taikymo sritimi arba bet kuria kita anksčiau nustatyta sąlyga.

9. Neatsižvelgiant į 1–8 dalis, SS pozicijai 1604 priskiriamiems konservuotiems tunams ir tunų nugarinėms automatiškai taikomos leidžiančios nukrypti nuostatos, pagal kurias konservuotiems tunams taikoma metinė 4 800 tonų kvota, o tuno nugarinei – metinė 1 200 tonų kvota.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

SEUTA IR MELILJA

42 straipsnis

Specialiosios sąlygos

1. Šiame protokole vartojamas terminas „Europos Sąjunga“ neapima Seutos ir Meliljos.

2. Į Seutą ir Melilją importuojamiems Vakarų Afrikos šalies kilmės produktams visais atžvilgiais taikomas toks pats muitų režimas, koks taikomas Europos Sąjungos muitų teritorijos kilmės produktams pagal Ispanijos Karalystės ir Portugalijos Respublikos stojimo į Europos Bendrijas akto 2 protokolą. Pagal šį susitarimą importuojamiems Seutos ir Meliljos kilmės produktams Vakarų Afrika taiko tokį patį muitų režimą, koks yra taikomas iš Europos Sąjungos importuojamiems Europos Sąjungos kilmės produktams.

3. Taikant 2 dalį Seutos ir Meliljos kilmės produktams, šis protokolas taikomas *mutatis mutandis*, laikantis 43 straipsnyje nustatytų specialiųjų sąlygų.

43 straipsnis

Konkrečios sąlygos

1. Jeigu toliau nurodyti produktai buvo vežami tiesiogiai pagal 15 straipsnio nuostatas, jie laikomi:

1) Seutos ir Meliljos kilmės produktais:

a) tik Seutoje ir Meliljoje gauti produktai;

b) Seutoje ir Meliljoje gauti produktai, kuriems pagaminti buvo panaudoti kiti nei a punkte nurodyti produktai, jeigu:

i) tie produktai buvo pakankamai apdoroti ar perdirbti, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, arba

ii) tai Vakarų Afrikos arba Europos Sąjungos šalies kilmės produktai, jei jų apdorojimo ar perdirbimo mastas yra didesnis nei 5 straipsnyje nurodytų operacijų;

2) Vakarų Afrikos šalies kilmės produktais:

a) tik Vakarų Afrikos šalyje gauti produktai:

b) Vakarų Afrikos šalyje gauti produktai, kuriems pagaminti buvo panaudoti kiti nei a punkte nurodyti produktai, jeigu:

i) tie produktai buvo pakankamai apdoroti ar perdirbti, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, arba

ii) tai Seutos ir Meliljos arba Europos Sąjungos kilmės produktai pagal šį protokolą, jei jų apdorojimo ar perdirbimo mastas yra didesnis nei 5 straipsnyje nurodytų operacijų.

2. Seuta ir Melilja laikomos viena teritorija.

3. Eksportuotojas arba jo įgaliotasis atstovas EUR.1 judėjimo sertifikato 2 langelyje arba sąskaitos faktūros deklaracijoje įrašo „….“ ir „Seuta ir Melilja“. Be to, jeigu tai – Seutos ir Meliljos kilmės produktai, tai nurodoma EUR.1 judėjimo sertifikato 4 langelyje arba sąskaitos faktūros deklaracijoje.

4. Už šio protokolo taikymą Seutoje ir Meliljoje atsakinga Ispanijos muitinė.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

44 straipsnis

Kilmės taisyklių peržiūra ir taikymas

1. Pagal Susitarimo 92 straipsnio nuostatas Jungtinė Vakarų Afrikos ir Europos Sąjungos EPS taryba gali, kiekvieną kartą, kai Vakarų Afrika arba Europos Sąjunga to prašo, nagrinėti šio protokolo nuostatų taikymą ir jų poveikį ekonomikai, kad prireikus būtų galima jas pritaikyti arba pakeisti. Jungtinė Vakarų Afrikos ir Europos Sąjungos EPS taryba atsižvelgia, be kita ko, į technologijų raidos poveikį kilmės taisyklėms.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, šis protokolas ir jo priedai turi būti iš naujo nagrinėjami ir, prireikus, peržiūrimi prieš pasibaigiant penkerių (5) metų laikotarpiui, kuris skaičiuojamas nuo Protokolo įsigaliojimo dienos, laikantis Susitarimo 6 straipsnyje nustatytų prievolių. Taip pat vykdoma IIa priedo peržiūra, kad būtų galima nuspręsti dėl galimo jo taikymo pratęsimo.

3. Vadovaudamasis Susitarimo 45 straipsniu Specialusis muitinės reikalų ir prekybos lengvinimo komitetas prižiūri šio protokolo nuostatų įgyvendinimą ir valdymą ir priima sprendimus, be kita ko, susijusius su:

a) kumuliacija, laikantis 8 straipsnyje nustatytų sąlygų;

b) nuo šio protokolo nuostatų nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, laikantis 41 straipsnyje nustatytų sąlygų.

45 straipsnis

Priedai

Šio protokolo priedai yra neatskiriama jo dalis.

46 straipsnis

Protokolo įgyvendinimas

Europos Sąjunga ir Vakarų Afrika, kiek tai su kiekviena jų susiję, priima Protokolui įgyvendinti būtinas priemones, įskaitant:

a) nacionalines ir regionines priemones, būtinas šiame protokole nustatytoms taisyklėms ir procedūroms taikyti ir jų laikytis, visų pirma su kumuliacija susijusiems straipsniams taikyti;

b) administracinių struktūrų ir sistemų, būtinų norint tinkamai valdyti ir kontroliuoti produktų kilmės statusą, sukūrimą

47 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos, taikomos tranzitu vežamoms arba saugomoms prekėms

Šio susitarimo nuostatos gali būti taikomos prekėms, kurios atitinka Protokolo nuostatas ir kurios šio protokolo įsigaliojimo dieną yra vežamos tranzitu ar laikinai saugomos muitinės sandėliuose ar laisvosiose zonose Europos Sąjungoje arba Vakarų Afrikoje, jei per dešimt (10) mėnesių nuo tos datos importuojančios šalies muitinei pateikiamas eksportuojančios šalies muitinės atgaline data išduotas EUR.1 judėjimo sertifikatas ir dokumentai, įrodantys, kad prekės vežtos tiesiogiai, laikantis 15 straipsnio.